

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๘๑/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖๕/๒๕๖๕

วันที่ ๒๘ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายเสริม เขาวะวนิชย์ ผู้ร้อง
สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายเสริม เขาวะวนิชย์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายเสริม เขาวะวนิชย์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (ผู้ถูกร้อง) เพื่อเรียกร้องค่าเสียหายกรณีสายการบินทำสัมภาระของผู้ร้องเสียหายและปฏิเสธความรับผิดชอบ เนื่องจากความเสียหายมีจำนวนมากกว่าที่ผู้ถูกร้องมีมติให้ค่าเสียหายแก่ผู้ร้อง ผู้ร้องขอให้ผู้ถูกร้องทบทวนมติดังกล่าว ผู้ถูกร้องยืนยันพร้อมแจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ผู้ร้องยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๒๕๓๔/๒๕๖๑ ระหว่างการพิจารณาคดี ผู้ถูกร้องโต้แย้งว่าคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจศาลยุติธรรม ศาลปกครองกลางสั่งให้รอการพิจารณาคดีไว้ชั่วคราวพร้อมจัดทำความเห็นไปยังศาลยุติธรรม ต่อมาศาลแขวงดุสิตเห็นว่าคดีอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลปกครองกลางมีคำสั่งให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีต่อไป ผู้ร้องกล่าวว่าการโต้แย้งเขตอำนาจศาลของผู้ถูกร้องดังกล่าว ทำให้คดีสะดุดหยุดลง ผู้ร้องไม่สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมโดยสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม

เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๘ และมาตราอื่นที่เกี่ยวข้อง

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษา หรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นและสร้างภาระให้แก่ประชาชน ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมโดยสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๘ และมาตราอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้อง

ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระสำคัญอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ อันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้อง มิใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การที่ผู้ถูกร้องยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลต่อศาลปกครองกลาง เป็นเหตุให้คดีสะดุดหยุดลง เป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมโดยสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๘ และมาตราอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่าการกระทำของผู้ถูกร้องตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครองกลาง ซึ่งการโต้แย้งเขตอำนาจศาลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพิจารณาคดีที่คู่ความหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถใช้สิทธิทางศาลเพื่อโต้แย้งเกี่ยวกับเขตอำนาจศาลว่าคดีอยู่ในเขตอำนาจของศาลใดได้ กรณีเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

- ๕ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๘๑/๒๕๖๕)

(นายทวิเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

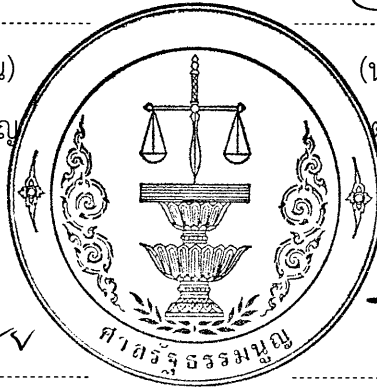
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ